

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาความต้องการแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของผู้บริหารสถานศึกษาและครูแนะแนวสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก 2) เพื่อพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก 3) เพื่อศึกษาความเหมาะสมของแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก และ 4) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

มีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นศึกษาความต้องการของผู้บริหารสถานศึกษาและครูแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

ขั้นที่ 2 ขั้นพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

ขั้นที่ 3 ขั้นศึกษาความเหมาะสมของแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

ขั้นที่ 4 ขั้นศึกษาและเปรียบเทียบความเป็นไปได้ของแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีการนำเสนอรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาความต้องการของผู้บริหารสถานศึกษาและครูแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูแนะแนวในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก จำนวน 156 คน โดยมีเหตุผลที่เลือกผู้บริหารสถานศึกษา และครูแนะแนวเป็นประชากร เพราะเป็นผู้ที่บริหารงานแนะแนว และปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษา ข้อมทราบถึงสภาพปัญหาการดำเนินงานแนะแนว และความต้องการแนวทางในการปฏิบัติงานแนะแนวเป็นอย่างดี

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา และครูแนะแนว โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง โดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non - probability sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คน เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน และครูแนะแนว จำนวน 4 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นนี้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ตามกรอบแนวคิดการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัยตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ศึกษาเอกสารตำรา 30 เล่ม คู่มือ 10 เล่ม งานวิจัย 12 เรื่อง ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

2.2 นำข้อมูลจากการศึกษาข้อ 2.1 มากำหนดกรอบแนวคิดและรูปแบบที่เหมาะสมในการกำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ และดำเนินการออกแบบสัมภาษณ์ พร้อมทั้งเสนอกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.3 รวบรวมข้อเสนอแนะที่ได้มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ ตามข้อเสนอแนะ และจัดทำแบบสัมภาษณ์ ฉบับที่สมบูรณ์

2.4 จัดเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น เทปบันทึกเสียง บันทึกการประชุม กล้องถ่ายรูป โดยมอบหมายให้บุคลากรในสถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาถึงผู้บริหารสถานศึกษา และครูแนะแนว เพื่อเชิญเข้าประชุมกลุ่มย่อยเรื่อง ความต้องการเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก จัดประชุมกลุ่มย่อย เพื่อหาความต้องการเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ในระหว่างวันที่ 28 มีนาคม 2548 เวลา 09.00 น. – 12.00 น. ณ โรงเรียนนครนายกวิทยาคม อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครนายก พร้อมทั้งแจกแบบสัมภาษณ์ ให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นเพื่อใช้วิเคราะห์ความต้องการ ควบคู่กับบันทึกการประชุมกลุ่มย่อย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอผลการวิจัยดังนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้

สัมภาษณ์ วิเคราะห์ด้วยคำร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้บริหารสถานศึกษาและครูแนะแนวที่เกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน วิเคราะห์ด้วยคำร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง เกณฑ์การพิจารณาคำร้อยละตั้งแต่ 75 ขึ้นไปถือว่าแนวทางนั้นเป็นความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 2 พัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือผู้เชี่ยวชาญด้านงานแนะแนวที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานแนะแนวในสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 40 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้เชี่ยวชาญด้านงานแนะแนว ที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานแนะแนวในสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 8 คน เป็นศึกษานิเทศก์ จำนวน 4 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นนี้ คือ แบบสอบถามตามกรอบแนวคิดการดำเนินงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก จากผู้บริหารสถานศึกษาและครูแนะแนว จาก ขั้นที่ 1 และจากข้อ 1. มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก และจัดทำแบบสอบถาม

2.3 นำแบบสอบถามเสนอกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) ตามรายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่แนบอยู่ในภาคผนวก

2.5 วิเคราะห์ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความตรงของเนื้อหาว่าเนื้อหาในเครื่องมือที่สร้างขึ้นมีความครอบคลุมเรื่องที่ศึกษาเพียงใด โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) คัดเลือกข้อที่มีค่าตั้งแต่ 0.75 ไว้

2.6 ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำเสนอกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์อีกครั้งเพื่อปรับปรุง แก้ไข ให้เป็นฉบับที่สมบูรณ์ก่อนนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาถึงผู้เชี่ยวชาญขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามไปยังผู้เชี่ยวชาญที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยนำส่งและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองระหว่างวันที่ 9-15 พฤษภาคม 2548

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ แล้วเสนอในรูปตารางและความเรียง ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน วิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ แล้วนำเสนอใน รูปตารางและความเรียง เสนอผลการพิจารณาค่าร้อยละตั้งแต่ 75 ขึ้นไป ถือว่าแนวทางนั้นตรงตามความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องและเป็นไปตามมาตรฐานทางวิชาการ

ขั้นที่ 3 ศึกษาความเหมาะสมของแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ศึกษาพิเศษ และผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก จำนวน 190 คน

เหตุผลที่เลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นประชากร เพราะมีหน้าที่รับนโยบายจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นิเทศกำกับดูแลสถานศึกษาให้บริหารงานให้มีประสิทธิภาพ ย่อมรู้ถึงบริบทการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกเป็นอย่างดี

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ศึกษาพิเศษ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มแบบเจาะจงโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 17 คน เป็นรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก จำนวน 1 คน ศึกษาพิเศษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก จำนวน 13 คน ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก จำนวน 3 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นนี้คือ แบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนว แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating- scale) ชนิดกำหนดคำตอบเป็น 5 ระดับ โดยสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก มีความเหมาะสมเพียงใดกับบริบทด้านสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม ทรัพยากรความพร้อมของบุคลากร

โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามความเหมาะสมที่ใช้ในการวิจัยตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 นำผลจากการวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 2 มาสร้างแบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวตามกรอบแนวคิดการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษา พร้อมทั้งเสนอกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อขอข้อคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.2 รวบรวมข้อเสนอแนะที่ได้มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแบบคำถามตามข้อเสนอแนะ และจัดทำแบบคำถามเป็นฉบับที่สมบูรณ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาถึงผู้ทรงคุณวุฒิขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามไปยังผู้เชี่ยวชาญที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยนำส่งและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 19 –24 พฤษภาคม 2548

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมของแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนว ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ใช้วิธีการหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartial range) เกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสมของแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คือค่ามัธยฐานมากกว่า 3.50 ขึ้นไป และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ไม่เกิน 2.00 จะถือว่าเป็นแนวทางที่เหมาะสม

ขั้นที่ 4 ศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ นครนายก

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 156 คนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ นครนายก

เหตุผลที่เลือกผู้บริหารสถานศึกษาเป็นประชากรเพราะเป็นผู้ที่บริหารงาน และปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษา ย่อมทราบถึงสภาพปัญหาการปฏิบัติงานและแนวทางในการปฏิบัติงานแนะแนวที่มีความเป็นไปได้ของสถานศึกษา

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ใช้หลักการคำนวณของ ยามาเน่ (Yamane, 1967 : 1089) ความคลาดเคลื่อนที่ระดับ .10 แล้วดำเนินการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยการจับฉลาก จำนวน 60 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นนี้ คือ แบบสอบถามความเป็นไปได้ของแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ นครนายก แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความเป็นไปได้ของแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating scale) ชนิดกำหนดคำตอบเป็น 5 ระดับ โดยสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ นครนายก มีความเป็นไปได้เพียงใดกับบริบทด้านสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม ทรัพยากร และความพร้อมของบุคลากร

โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามความเป็นไปได้ที่ใช้ในการวิจัยตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 นำผลจากการวิเคราะห์จากขั้นตอนที่ 3 มาสร้างคำถามความเป็นไปได้ของแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวตามกรอบแนวคิดการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษา พร้อมทั้งเสนอกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.2 รวบรวมข้อเสนอแนะที่ได้มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแบบคำถามตามข้อเสนอแนะและจัดทำแบบคำถามเป็นฉบับที่สมบูรณ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาถึง ผู้บริหารสถานศึกษาและครูแนะแนว ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง นำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามไปยัง ผู้บริหารสถานศึกษา และครูแนะแนวที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยนำส่งและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองระหว่างวันที่ 25 – 31 พฤษภาคม 2548

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences) วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ (Bergesen, 2005 : 1) เพื่อนำเสนอผลการวิจัยดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าเฉลี่ยด้วย t-test เกณฑ์ในการพิจารณาความเป็นไปได้ของแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คือค่าเฉลี่ย ($\mu \geq 3.50$) ขึ้นไป จะถือว่าเป็นแนวทางที่เป็นไปได้ โดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าความเป็นไปได้ที่จะทำการทดสอบเอาไว้ล่วงหน้าว่าค่าเฉลี่ย (μ) ของคะแนนที่เป็นแนวทางปฏิบัติที่เป็นรายชื่อในแต่ละขั้นตอนจะต้องไม่ต่ำกว่า 3.50 จึงจะยอมรับว่าแนวทางปฏิบัติรายการนั้น ๆ เป็นไปได้ โดยในการทดสอบผู้วิจัยได้กำหนดค่าที่ใช้เป็นเกณฑ์การตัดสินใจความเป็นไปได้ไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05